

opstillede, ere begrundede paa en feil Opfattelse af Straffeloven, en feil Opfattelse af den Maade, hvorpaa Straffelovens Bestemmelser kunne bringes i Anvendelse for Flaadens Bedkommende. Jeg tør ikke rose mig af, personlig at have noget Kjendskab til Forholdene ombord paa Orlogsskibene, jeg tør ikke der stille nogen Formening op mod den ærede Landsthingsmands Erfaring; men hvad jeg bestemt tror, at burde hævde, er, at flere af de Udtalelser, som den ærede Landsthingsmand fremkom med, flere af de Indvendinger, som den ærede Landsthingsmand havde mod enkelte Paragrafer, røbede Ukjendskab eller hvilede paa en militær Opfattelse, som for mig staar som uforklarlig, fuldstændig uforklarlig. Jeg tror, at Frygten for, at man ikke vil kunne med denne Straffelov opretholde Disciplinen ombord, har virket saaledes paa den ærede Landsthingsmand, at han ikke har kunnet se, med hvilken Lethed de forskjellige Straffelovsbestemmelser kunne finde Anvendelse ombord. Jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa den store Overensstemmelse, der er mellem dette Straffelovforlags Bestemmelser og de, der gjælde for den tydske Marine. Jeg skal ikke komme ind paa de Detailler, som den ærede Landsthingsmand kom ind paa om siddende og staaende Skildvagter og Sligt. Naar en Skildvagt er beordret til at sidde ned, naar han er paa Post, kan man umuligt straffe ham efter denne Straffelov, fordi han ikke staar. Men Antallet af de Bemærkninger, som den ærede Landsthingsmand fremsatte, og som han ønskede gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse i et Udvalg, var rigtignok saa stort, at jeg tror, at hvis et kommende Udvalg i denne Sag vilde følge den ærede Landsthingsmands Opfordring, saa vilde vi komme til at se, at Antallet af Ændringsforslagene muligvis kunde blive lige saa stort, som det sammenlagte Antal af Ændringsforslagene var ved 2den og 3die Behandling i det andet Thing, medens det staar for mig som høist tvivlsomt, om Loven i det Hele vil vinde Noget ved disse Forslag. Hvad der staar klart for mig, er at en saadan Behandling af Lovforslaget vil umuliggjøre dets Vedtagelse ikke alene i denne Session, men efter al Sandsynlighed, endog saa i den kommende Session, selv om denne skulde blive af sædvanlig Varighed. Den ærede Landsthingsmand har fremsat nogle Bemærkninger ved det oprindelige Forslags § 131, som nu i det foreliggende Lovforslag er § 132. Den ærede Landsthingsmand oversaa ved disse Bemærkninger, at Paragrafen er i det 2det Thing undergaaet en Forandring, hvorved de af den ærede Landsthingsmand fremsatte Indvendinger formentlig maa bortfalde, at denne Forandring er foregaaet i fuld Samstemning med Ministeren, og at altsaa Paragrafen vil blive søgt opretholdt og forsvaret af mig her i dette Thing. Endelig kom den ærede Landsthingsmand til at omtale Lovens Brugbar-

hed i det Hele ombord og antede særlig over den Henviisning, der var givet til Bestemmelserne i den borgerlige Straffelov, og den Mangel paa juridisk Vittræde, som var tilstede ombord. Jeg tror nu ikke, man med de nugældende Søkrigsartikler, naar man skal dømme Forbrydelser, begaaede ombord, kan se bort fra de Straffebestemmelser, som ere givne i den borgerlige Straffelov. Jeg tror ikke, at Søkrigsartiklerne ere affattede saaledes, at man rent kan se bort fra dem. Man har altsaa hidtil, uagtet den af den ærede Landsthingsmand paapegede Mangel ved denne Lov, kunnet komme ud af lignende Forhold, og har man kunnet komme ud af det med den nugældende Straffelov uden juridisk Hjælp, tror jeg ogsaa, man vil være i Stand dertil ombord i Skibe, hvor der foresalder meget færre komplicerede Forbrydelser, og hvor der meget sjældnere vil være Anledning til at returnere til den borgerlige Straffelov. Jeg tror, at man vil kunne komme ud af det lige saa godt fremtidig som hidtil uden dette juridiske Vittræde, idet grove Forbrydelser, komplicerede Forbrydelser som oftest ville kunne finde deres Paadømmelse ved kombineret Ret; men det er ganske vist, at man vil ikke være i Stand dertil, uden at vedkommende Befalingsmænd i Flaaden gjøre sig den Uleilighed at gjøre sig besjænte med Straffeloven, og jeg tror ikke, at den vil vise sig at være saa uforstaaelig, at den vedblivende skulde komme til at staa for Befalingsmændene ved Søværnet paa samme Maade som — saaledes udtrykte den ærede Landsthingsmand sig — en grevt Vog for ham. Hvad angaar Usikkerheden af, at en Nettergangslov udkom samtidig med en Straffelov, som den ærede Landsthingsmand fremhævede, skal jeg ikke her komme dybere ind paa det Spørgsmaal. Der er tidligere gjort Rede for, hvorfor man har troet det rigtigt at udsætte Udarbejdelsen af en Nettergangslov, indtil Reformen paa det borgerlige Omraade var søgt noget videre frem, og jeg tror, at det er et fuldkommen rigtigt Standpunkt, man har indtaget. Den ærede Landsthingsmand opfordrede til Slutningen dette Thing til at gaa til en alvorlig og omhyggelig Drøftelse af Lovforslaget. Det er Noget, som jeg ikke ønsker at lægge nogen Hindring i Veien for, det kunde albrig falde mig ind, og en alvorlig og omhyggelig Prøvelse af Lovforslaget staar efter min Mening heller ikke i nogen som helst Strid med mit Ønske om at faae Lovforslaget hurtigt fremmet. Men naar den ærede Landsthingsmand mente, at en alvorlig Drøftelse her i Salen og en Tilslutning fra Landstingets Side skulde gjøre, at denne Lov saa blev modtaget med fuld Tillid der, hvor det synes, at den ønsedes med Frygt, saa tror jeg, at det er en høj Grad af Misforstaaelse. Med al Agtelse for Landstingets Indsigt og Landstingets Stilling tror jeg ikke, at Virkningen vil blive den, som forudsat af den ærede Landsthingsmand.